

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/132/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114218612
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5114218612.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1/ V. H., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XXX, 2/ C. H., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom B., prechodne bytom B., E. O. XX, o zaplatenie 7.990,50 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 14C/234/2014-330 zo dňa 20. novembra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a IV. zostáva **n e d o t k n u t ý .**

Žalovanej v rade 2/ **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu voči žalovanej v rade 2/ zamietol, žalovaného v rade 1/ zaviazal žalobcovi nahradiť trovy konania v plnom rozsahu. Žalobcu zaviazal nahradiť žalovanej v rade 2/ trovy konania v plnom rozsahu. Znalkyni PhDr. PaedDr. Erike Strakovej priznal nárok na náhradu znaleckého v plnom rozsahu voči žalobcovi. Mal za to, že Slovenská sporiteľňa, a.s. so žalovanými v rade 1/ a 2/ uzatvorili dňa 9.6.2005 Zmluvu č. 362759663, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky v znení dodatkov a na základe toho Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla na účet žalovaného v rade 1/ ako dlžníka 300.000,- Slovenských korún. Žalovaná v rade 2/ vystupovala ako ručiteľka na úver. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. (ďalej len SLSP) a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Súd však nezistil naplnenie podmienok pre postúpenie pohľadávky banky daných v § 92 ods. 8 prvá veta zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len ZoB), a preto mal za to, že žalobca má nedostatok aktívnej vecnej legitímácie v spore z tvrdenej právnej skutočnosti, že ako postupník postúpenie pohľadávky Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 4.11.2009 od SLSP ako pôvodného veriteľa a postupcu nadobudol žalovanú pohľadávku s príslušenstvom. V danom prípade išlo nesporne o pohľadávku pôvodného veriteľa SLSP ako banky, ktorá poskytla predmetný úver dlžníkom - žalovanému v rade 1/ (pôvodne aj voči jeho manželke). Z tohto dôvodu pri postúpení pohľadávky je nutné brať zreteľ na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Pri posudzovaní platnosti postúpenia pohľadávky na žalobcu vychádzal aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 26/2017. Pokiaľ žalobca poukazoval na odlišnú dohodu podmienok postúpenia pohľadávky v bode 18.14. Všeobecných obchodných podmienok SLSP, uvedené žalobca na jednej strane nepreukázal a na druhej strane, ak by aj obsah tejto podmienky preukázal, bolo by potrebné považovať ju za

neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá je absolútne neplatnou podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky obsahovo totožnej SLSP Okresný súd Žilina judikoval už v rozsudku č.k. 6C/96/2014-82 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co/48/2016-123, č.k. 6C/177/2014-83 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/79/2016-128, rozsudkom č.k. 6C/117/2013-87 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/199/2016-124, č.k. 6C/285/2013-172 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/270/2016-210. Uvedená podmienka nebola individuálne dohodnutá, nakoľko spotrebiteľ ju nemohol individuálne ovplyvniť, čo nepochybne plynie už len zo samotného faktu, že táto zmluvná podmienka mala byť obsiahnutá vo vopred SLSP predformulovaných VOP. Značnú nerovnováhu tejto zmluvnej podmienky videl v tom, že touto zmluvnou podmienkou banka zrejme obchádzala už uvedené ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., už vopred pri samotnom uzavretí zmluvného vzťahu s bankou dával súhlas s postúpením akýchkoľvek pohľadávok bankou voči nemu ako dlžníkovi, zatiaľ čo spotrebiteľ vôbec takýto súhlas banky na postúpenie pohľadávky voči banke, resp. prevod záväzku voči banke, na tretiu osobu nedostal a bol oprávnený na postúpenie pohľadávky, resp. prevod záväzku voči banke na tretiu osobu zásadne s jej predchádzajúcim písomným súhlasom.

2. V súvislosti s úspechom žalobcu voči žalovanému v rade 1/ konštatovanom v rozsudku č.k. 14C/234/2014-243 zo dňa 29.6.2017, keď v tejto časti bol ponechaný rozsudok odvolacím súdom nedotknutý, zaviazal žalovaného v rade 1/ na zaplatenie trov konania v plnom rozsahu žalobcovi. Nakoľko žalovaná v rade 2/ mala v predmetnom konaní plný úspech, priznal jej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalobcovi. Vo veci bolo nariadené znalecké dokazovanie, žalovaní ako spotrebiteľia boli oslobodení od zaplatenia súdneho poplatku, pričom vykonanie znaleckého dokazovania navrhli žalovaní (pôvodne v rade 2/ a v rade 3/), ktorí boli vo svojich nárokoch voči žalobcovi plne úspešní, preto uložil žalobcovi nahradiť znalkyni trovy znaleckého dokazovania v plnom rozsahu.

3. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa jeho názoru vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a tento dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Má za to, že pôvodný veriteľ a žalovaný si dojednali vzájomné práva a povinnosti odchyľne od ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB, a to s poukazom na § 89 ods. 1 ZoB. Podľa jeho názoru záver súdu o tom, že ustanovenie bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok (18.14) je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a neplatným dojednaním vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko samotný ZoB v § 89 ods. 1 umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné vzťahy odchyľne od predmetného zákona, pričom predmetné ustanovenie všeobecných obchodných podmienok je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Podľa čl. 19 bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok „Klient výslovne súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje Pohľadávky“. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/2/2016, 10Co/76/2016, 9Co/145/2015 a ďalšie. Preto nesúhlasí s právnym posúdením súdu, v zmysle ktorého je dojednanie uvedené v bode 19.16 Všeobecných obchodných podmienok (18.14) neprijateľnou zmluvnou podmienkou, resp. absolútne neplatným dojednaním, nakoľko táto podmienka nespôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a právny záver súdu preto nemá oporu v zákone. Z týchto dôvodov záver súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Napriek uvedenému pre úplnosť k veci uvádza, že sa nestotožňuje ani so súdnym výkladom § 92 ods. 8 ZoB a súd vec nesprávne právne posúdil, ak posúdil, že pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku predstavuje len splatné pohľadávky banky a len tieto tvoria pohľadávku zodpovedajúcu nesplácanému dlhu žalovaného zo zmluvy o úvere. Považuje za nesporné, že peňažný záväzok žalovaného v rade 1/ vznikol už splnením záväzku postupcu, t.j. peňažný záväzok žalovaného 1/ vznikol už poskytnutím dohodnutej sumy peňažných prostriedkov v prospech žalovaného 1/. Dohoda zmluvných strán o vrátení poskytnutých peňažných prostriedkov s úrokmi v pravidelných mesačných splátkach nemá žiadny vplyv na výšku alebo existenciu záväzku dlžníka, týka sa výlučne spôsobu zaplatenia jeho záväzku a závisí výlučne od vôle veriteľa. Považuje za absurdné, ak súd pod pojmom „pohľadávka zodpovedajúca nesplácanému dlhu“ rozumie v prípade vracania poskytnutých peňažných prostriedkov zo zmluvy o úvere v splátkach len tie mesačné splátky úveru, ktoré sa už stali splatnými. Ani zo samotného znenia § 92 ods. 8 ZoB nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná. Ak by zákonodarca v predmetnom ustanovení mienil upraviť oprávnenie banky postúpiť na inú osobu len peňažný záväzok, ktorý je už splatný, potom by druhá veta § 92 ods. 8 ZoB bola v praxi neaplikovateľná a nadbytočná, nakoľko v prípade, ak by dlžník pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva, tak

by už banka nemala čo postupovať (nakoľko predmet postúpenia bol dlžníkom uhradený ešte pred postúpením) a teda banka by ani nemala aké právo uplatňovať. Má za to, že bolo preukázané, že pred postúpením pohľadávky postupca dodržal všetky podmienky, ktoré ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB bankám ukladá. Žalovaný v rade 1/ bol v nepretržitom omeškaní s plnením svojho peňažného záväzku a bolo preukázané, že žalovaný v rade 1/ bol postupcom opakovane vyzývaný na úhradu omeškaných splátok. Žalobca v konaní tvrdil a tvrdí, že žalovaný v rade 1/ bol v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní a zároveň bol postupcom opakovane vyzývaný na úhradu omeškaných splátok úveru. Tieto skutkové tvrdenia neboli žalovaným v rade 1/ popreté a v zmysle § 151 ods. 1 CSP ich bolo potrebné považovať za nesporné. Splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 ZoB preukázal prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, platobnou históriou úveru, ako aj skutkovými tvrdeniami, ktoré neboli popreté. Preukázanie splnenia týchto podmienok navyše nebolo potrebné, keďže žalobca preukázal, že zmluvné strany si vzájomné práva a povinnosti upravili v súdenom prípade v súlade s § 89 ods. 1 ZoB odchyľne od § 92 ods. 8 ZoB. Navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalovaného v rade 2/ zaviazá k zaplateniu sumy vo výške 7.990,50 € s príslušenstvom a prizná mu nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 % a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

4. Žalovaná v rade 2/ k odvolaniu žalobcu sa vyjadrila, že má za to, že súd prvej inštancie sa s nedostatkom aktívnej legitímácie žalobcu dôsledne vysporiadal. Ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke, buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Poukazuje na odôvodnenie rozsudku, najmä v bodoch 44. až 50., v ktorých detailne súd prvej inštancie odôvodňuje svoje rozhodnutie. Odvolanie žalobcu považuje preto za nedôvodné a stotožňuje sa s názorom, že žalobca nemohol nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom a ani s právami s ňou spojenými, a teda nebol oprávnený vyžadovať od nej ako od ručiteľky uspokojenie pohľadávky. Navrhuje odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

5. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozhodnutie v intenciách ustanovenia § 379 a § 380 CSP a podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

6. Podľa § 124 CSP každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Odvolací súd podľa obsahu odvolania žalobcu dospel k záveru, že odvolanie smeruje proti výroku, ktorým bola žaloba voči žalovanému v rade 2/ zamietnutá a proti závislému výroku, ktorým bol žalobca zaviazaný nahradiť žalovanej v rade 2/ trovy konania v plnom rozsahu. V zostávajúcej časti preto rozsudkom súdu prvej inštancie ponechal nedotknutý.

7. Súd prvej inštancie správne posúdil nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keď neboli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB. Nesplnenie predpokladov na postúpenie pohľadávky v zmysle citovaného ustanovenia náležite odôvodnil v bodoch 41. až 48. odôvodnenia napadnutého rozsudku a odvolací súd v zmysle § 387 ods. 2 CSP na toto odôvodnenie poukazuje a v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje.

8. Žalobca ako hlavnú odvolaciu námietku uviedol, že účastníci úverovej zmluvy si v zmysle § 89 ods. 1 ZoB v bode 19.16 Všeobecných obchodných podmienok (18.14) upravili vzájomné vzťahy odchyľne od ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB, keď klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky. K tejto skutočnosti sa súd prvej inštancie náležite vyjadril v odôvodnení svojho rozhodnutia, a to v bodoch 49. až 52. Vyslovil, že táto zmluvná podmienka je neprijateľná, a teda neplatná vzhľadom na to, že nebola individuálne dojednaná, keďže bola obsiahnutá vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré mal veriteľ vopred pripravené a žalovaný ako spotrebiteľ ich obsah nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť. Zároveň deklaroval, že takto dojednaná zmluvná podmienka vo všeobecných obchodných podmienkach spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keď uvedenou zmluvnou podmienkou banka zrejme obchádzala ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB (v čase účinnosti VOP do 31.12.2008 ods. 7) a súčasne v tom, že spotrebiteľ, teda žalovaný už vopred pri samotnom uzavretí zmluvného vzťahu s bankou dával súhlas s postúpením akejkoľvek pohľadávky bankou, zatiaľ čo spotrebiteľ vôbec takýto súhlas banky na postúpenie pohľadávky voči banke, resp. prevod záväzku voči banke na tretiu osobu nedostal a bol oprávnený na postúpenie zásadne s jej predchádzajúcim

písomným súhlasom. Odvolací súd sa s takýmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožňuje a poukazuje už i na svoje predchádzajúce rozhodnutia sp. zn. 7Co/199/2016 zo dňa 29.6.2016, 7Co/270/2016 zo dňa 26.10.2016, v ktorých zaujal rovnaký právny názor.

9. K odvolacej námietke, že boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, okrem odôvodnenia rozhodnutia súdom prvej inštancie odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 147/2017 zo dňa 24.4.2018, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR pod Rc 60/2018, v ktorom konštatoval: „V prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.“ Podotkol, že „Aj keď je uvedené ustanovenie § 92 zákona o bankách systematicky zaradené do štrnástej časti právneho predpisu s názvom Bankové tajomstvo, nemožno len na základe tohto zaradenia bez ďalšieho usudzovať, že zákonodarca pri úprave postúpenia pohľadávky bankou na nebankový subjekt, mal zámer riešiť výlučne len otázku ne/porušenia bankového tajomstva. Pokiaľ by bolo uvedené cieľom, nič by nebránilo tomu, aby to v znení zákona výslovne uviedol [napr. porovnaj novelu zákona o bankách účinnú od 1. januára 2017 (zákon č. 299/2016 Z.z.) - sprísnenie pravidiel pre postúpenie pohľadávok bánk zo spotrebiteľských úverov a úverov na bývanie podľa osobitného predpisu]. Podmienky platného postúpenia pohľadávky banky a podmienky možnosti prelomenia bankového tajomstva sa vzájomne nevylučujú, ale práve naopak sa prekrývajú.“

10. V rozhodnutí Najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo/234/2018 zo dňa je konštatované, že: „Je absolútne nemysliteľné a nelogické a v konečnom dôsledku aj priečiace sa ZoB, ak by banky postupovali „živé úvery“ na akýkoľvek iný subjekt, ktorý nespadá v zmysle ZoB pod dohľad Národnej banky slovenskej.“

11. V rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.3.2018 bol prijatý záver, že „Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.).“

12. Vzhľadom na nedôvodnosť odvolacích námietok žalobcu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil, a to vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním.

13. O trovách dovolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaná v rade 2/ v odvolacom konaní mala plný úspech, preto jej priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu. O výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

14. Rozhodnutie dovolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu dovolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu dovolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)